

NEPASAREA NASTE MONSTRI – Discurs fulminant al sefei AMR Andreea Ciuca impotriva ipocriziei din justitie: „Cum se poate sa spunem ca protocoalele dintre parchete si serviciile de informatii incalca legea si deciziile CCR, ca procurorii au acceptat subordonarea fata de servicii, dar sa spunem ca nu e nimic vatamator in ele?... Cum putem uita urmaririle penale deschise impotriva judecatorilor pentru legalitatea hotararilor pronuntate?”

Scris de Valentin BUSUIOC

Dezvaluiri - Evenimente

Exploziv discurs tinut de **presedinta Asociatiei Magistratilor din Romania, judecatoarea Andreea Ciuca (foto 1)**, care a demascat ipocrizia din sistem cu privire la atitudinea fata de protocoalele secrete si fata de Sectia pentru investigarea infractiunilor din justitie. Prezenta miercuri, 3 iulie 2019, la festivitatile organizate de Uniunea Juristilor din Romania (condusa de **avocatul Ioan Chelaru – foto 2**) cu ocazia Zilei Justitiei, sefa AMR le-a batut obrazul acelor judecatori si procurori care desi recunosc nelegalitatea protocoalelor incheiate de SRI cu PICCJ si alte institutii de forta, totusi nu au nimic impotriva dosarelor penale fabricate tocmai pe baza acestor protocoale.

Exploziv discurs tinut de **presedinta Asociatiei Magistratilor din Romania, judecatoarea Andreea Ciuca (foto 1)**, care a demascat ipocrizia din sistem cu privire la atitudinea fata de protocoalele secrete si fata de Sectia pentru investigarea infractiunilor din justitie. Prezenta miercuri, 3 iulie 2019, la festivitatile organizate de Uniunea Juristilor din Romania (condusa de **avocatul Ioan Chelaru – foto 2**) cu ocazia Zilei Justitiei, sefa AMR le-a batut obrazul acelor judecatori si procurori care desi recunosc nelegalitatea protocoalelor incheiate de SRI cu PICCJ si alte institutii de forta, totusi nu au nimic impotriva dosarelor penale fabricate tocmai pe baza acestor protocoale.

De asemenea, presedinta Curtii de Apel Targu Mures i-a desfiintat pe magistratii care fac scandal impotriva Sectiei pentru investigarea infractiunilor din justitie, dar care in acelasi timp trec cu vederea inimaginabilele abuzuri comise

de catre Directia Nationala Anticoruptie pe vremea cand in cadrul DNA functiona Serviciul de combatere a coruptiei in justitie, caruia numerosi judecatori si procurori i-au cazut victime, uneori chiar in dosare deschise din oficiu, pur si simplu pentru solutiile adoptate ([gasiti aici serialul „Magistratura sub cizma DNA”](#)).

Totodata, Andreea Ciuca a sters pe jos cu magistratii-activisti care lauda fara retineri rapoartele MCV si ale Comisiei de la Venetia, in ciuda minciunilor pe care se bazeaza aceste documente.

In alta ordine de idei, judecatoarea Andreea Ciuca a comparat cele doua imagini ale Justitiei din mitologia greaca: cea a zeitei Themis, legate la ochi (personificand Justitia divina), si cea a zeitei Dike (fiica lui Themis), cu ochii liberi, ce patrona Justitia omeneasca, bazata pe cutume. De altminteri, inceputul si sfarsitul discursului sustinut de presedinta AMR s-au bazat pe antiteza dintre ochii acoperiti ai Themidei (care totusi vad in interior) si ochii oamenilor, acoperiti si ei, dar voluntar, in indarjirea de a se izola de realitate (situatie despre care vorbeste chiar Iisus Hristos in Evanghelia dupa Matei).

Redam discursul judecatoarei Andreea Ciuca de la evenimentul UJR:

„Cand personificam Justitia, de mii de ani ii dam – in ode si imagini – un cap frumos (cum altfel ar fi putut fi in mitologia greaca?), ii punem cununa de lauri, ii punem in maini insemnele echitatii si ale puterii (balanta si sabia), pentru ca apoi sa-i desavarsim chipul, punandu-i o esarfa pe ochi si sustinand ca are o privire severa, scanteietoare.

Ne-am obisnuit asadar sa spunem ca Themis este oarba, ca garantie a imparțialitatii in rolul ei de intruchipare a legii, a ordinii si a cutumei. De fapt, asa cum remarca un prestigios profesor de filosofie de la Cluj (n.r. Tudor Catineanu – [click aici pentru a citi](#)), zeita nu este nici oarba, nici chioara, ci ea vede foarte bine, cu ochiul interior, ceea ce retina nu poate percepe. Adica sensul si profunzimea legii, probelor, argumentelor.

Acesta este, de altfel, intelesul pe care Eminescu l-a dat atunci cand spunea: 'ochiul inchis afara inauntru se deschide' (n.r. in Scrisoarea III – [gasiti aici poezia](#)).

Numai ca noi fiind captati de imaginea sau de ceea ce ne place sa reprezinte imaginea zeitei, uitam ca in mitologia greaca Zeus – in rolul sau de stapan al dreptatii – era ajutat nu numai de Themis, ci si de Dike, al carei nume o recomanda mult mai puternic pentru aceasta demnitate, pentru ca Dike vine de la 'dika', ceea ce in greaca veche insemna 'justitie'.

Doar ca desi Dike avea acelasi trup armonios, aceeasi cununa de lauri, aceleasi insemne ale echitatii si puterii (balanta si sabia), se incapatana sa ramana cu ochii deschisi, spre dreptatea sau nedreptatea omului. Era, prin aceasta, lipsita de profunzime si imparțialitate? Nicidecum, de vreme ce i s-au dat cheile Justitiei, iar generatii dupa generatii au pastrat simbolul ca imagine.

Faptul ca una dintre zeite percepea realitatea cu ochii inchisi, iar cealalta o facea cu ochii inspre lume nu le altera rationamentul si nici nu le facea sa ajunga la concluzii opuse cu privire la aceeași fateta a dreptatii, pentru ca nu-si ingaduiau sa nu distinga binele de rau, dupa cum nu-si ingaduiau nici sa ramana inchistate intr-o anume latura a realitatii sau dreptatii, in pofida evidentei. Daca ar fi procedat astfel, ar fi spulberat rolul pe care oamenii i l-au dat in constructia mitologica. O asemenea abordare nu excludea, ci dimpotriva (credem noi): incuraja diversitatea de opinii, cu conditia ca acestea sa aiba fundamente solide si reale.

Cum se poate insa ca avand in fata aceleasi protocoale de cooperare (secrete la origine), incheiate intre parchete (la varful lor) si serviciile de informatii, sa spunem pe de o parte (bazandu-ne pe prevederi punctuale) ca acestea incalca legea si deciziile Curtii Constitutionale, drepturile si libertatile fundamentale astfel cum sunt consacrate de CEDO, ca procurorii care le-au semnat si le-au impus pe linie ierarhica au acceptat subordonarea fata de serviciile secrete speciale (subminandu-si propria independenta si permitand o imixtiune ilegala in actul de justitie), iar pe de alta parte sa spunem ca nu-i mare scofala cu aceste protocoale, ca de fapt urmarirea penala era normal sa se desfasoare in aceste coordonate (si nu vorbim de infractiunile cu privire la securitatea si siguranta nationala, ci de o gama foarte larga de alte infractiuni) si ca de fapt nu e nimic vatamator in ele? Cu alte cuvinte, sa perpetuam aceasta infratire de tip justitie-camp tactic dincolo de lege si peste ea.

Cum se poate ca citind cu totii aceleasi rapoarte MCV si aceleasi opinii ale Comisiei de la Venetia, pe unii sa ne deranjeze existenta unor inadvertente, erori si chiar neadevaruri in unele dintre premisele si concluziile acestora, (cerand cu buna-credinta si in mod argumentat corectarea lor, pentru ca ne intereseaza acuratetea unor documente ce trebuie avute in vedere prin prisma obligatiilor asumate de Romania), iar altora sa nu le pese de aceste neadevaruri, nici de consecintele lor si sa faca pur si simplu apologia documentelor in ansamblu?

Cum se poate ca in pofida probelor oferite de lege, in mod concret si efectiv, prin comparatie, intre Serviciul de combatere a coruptiei in justitie din DNA si Sectia de investigare a infractiunilor din justitie, cu referire la transparenta infiintarii, la modalitatea efectiva de infiintare, la numirea procurorilor in functii de executie si de conducere, la conditiile mult mai severe cerute pentru a candida la Sectie, la rolul Plenului CSM in toata aceasta procedura... Apropo: dreptul CSM-ului de a desfasura aceasta procedura ii creeaza (ca principiu esential de drept) si obligatia corelativa de a o desfasura in limitele si in tiparele legii. Ca sa nu mai vorbim de faptul ca Sectia trebuie sa dea anual un raport de activitate in fata Plenului Consiliului Superior al Magistraturii. Deci in pofida tuturor acestor evidente, ni se spune pur si simplu – cu obstinatie si fara contraargumente – ca Sectia si doar ea constituie o presiune si o amenintare la adresa independentei magistratilor.

Cum putem sa negam faptul ca odata cu crearea Sectiei, nu se mai poate ca procurorul de sedinta sa se

transforme peste noapte in anchetator sau judecator? Cum putem nega acest lucru? Cum putem sa uitam urmaririle penale deschise impotriva judecatorilor pentru legalitatea hotararilor pronuntate de acestia? Sau cum putem sa ne stergem din memorie, deodata, cele relatate in interiorul si in afara sistemului, ani la randul, cu privire bunaoara la incalcarea prezumtiei de nevinovatie, incepand cu modalitatea de formulare a comunicatelor de catre parchet, continuand cu scurgerea de informatii din dosare in etapa nepublica a urmaririi penale si culminand cu justitia televizata (de care Asociatia Magistratilor din Romania s-a plans in mod expres in Memorandumul privind starea justitiei, votat in septembrie 2016 de peste 80% din instante)?

Neavand abilitati de clarvazator, nu putem prezice viitorul. Asa incat nu putem spune daca aceasta Sectie va ramane sau nu in tiparele legii. Dupa cum odinioara n-am putut spune nici despre Serviciul din cadrul DNA. Stim insa ce a fost in trecut, cunoastem prezentul, iar nici unul, nici altul nu confirma superioritatea Serviciului asupra Sectiei.

In fine: cu toate acestea, nu ne punem mare nadejde ca argumentele noastre punctuale, usor de verificat, vor face diferenta in ochii dinauntru sau dinafara unora, pentru ca – asa cum spunea Dumnezeu Insusi (Iisus) – 'si-au inchis ochii, ca nu cumva sa vada, si urechile, ca sa nu auda, si cu inima sa nu inteleaga' (n.r. Matei 13:15 – [click aici pentru a citi](#))”.

